

Riigi Teataja

Nr. 34.

2. mail 1930.

Nr. 34.

- Art. 210. Eesti-Tshehhoslovakkia vahelise kohtuliku korralduse, vahekohtu ja lepituse konventsiooni kinnitamise seadus. — Konventsioon.
211. Eesti-Rootsi vahelise kurjategijate väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsiooni kinnitamise seadus. — Konventsioon.
212. Teadaanne Haagi tsiviilprotsessi konventsiooni täitmise korra kohta Eesti ja Ungari vahelistes suhetes.
213. Viljandi linna tapamaja taksid.
214. Tõrva linna 1930 a. maksumäärad.

Riigikogu poolt 9. aprillil 1930 vastuvõetud

210. Eesti-Tshehhoslovakkia vahelise kohtuliku korralduse, vahekohtu ja lepituse konventsiooni kinnitamise seadus.

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Eesti-Tshehhoslovakkia vaheline kohtuliku korralduse, vahekohtu ja lepituse konventsioon, alla kirjutatud Tallinnas 1. juulil 1929.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega konventsiooni prantsusekeelne tekst eesti-keelse tõlkega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Abisekretär O. Gustavson.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Kohtuliku korralduse, vahekohtu ja lepituse konventsioon Eesti ja Tshehhoslovakkia vahel.

Eesti Riigivanem

ja

Tshehhoslovakkia Vabariigi President,

Soovides tõsiselt arendada vastastikust usaldust ja kõvendada rahvaste rahu, kindlustades endi maade vahel tekkida võivate tüliküsimuste rahulikult teel lahendamist;

Convention de règlement judiciaire, d'arbitrage et de conciliation entre l'Estonie et la Tchecoslovaquie.

Le Chef de la République d'Estonie

et

Le Président de la République Tchecoslovaque,

Sincèrement désireux de développer la confiance mutuelle et de raffermir la paix des nations en assurant, par des procédures pacifiques, le règlement des différends qui viendraient à surgir entre leurs pays;

Konstateerides, et lepingutega kindlaksmääratud või rahvusvahelisest õigusest tekkivate õiguste austamine on sünduslik rahvusvahelistele kohtutele;

Tunnustades, et igale riigile kuuluvaid õigusi tohib muuta ainult tema nõusolekul;

Olles arvamusel, et tõsine kinnipidamine, Rahvaste Liidu juhtimisel, rahulikul teel asjatoimetamistest võimaldab jõuda kõigi rahvusvaheliste tülide lahendamisele;

Hinnates kõrgelt Rahvaste Liidu Täiskogu poolt tema resolutsioonis 26. septembrist 1928 a. väljendatud soovitusi kõigile riikidele sõlmida konventsioone rahvusvaheliste tülide rahulikul teel lahendamiseks;

Otsustasid teostada oma ühise kavatsuse konventsioonis ja nimetasid endi täisvolinikudeks:

Eesti Riigivanem:

Härra Jaan Lattik'u, Välisministri,

Tshehhoslovakkia Vabariigi President:

Härra Vladimir Cernošek'i, Saatkonna Nõuniku, Tshehhoslovakkia Chargé d'Affaires'i a. i. Eestis,

kes, pärast oma heas ja nõutud korras leitud täisvolituste deponeerimist, leppisid kokku järgmistes eeskirjades:

Peatükk I. Tüliküsimuste rahulikul teel lahendamisest üldse.

Artikkel üks.

Igasuguse iseloomuga tüliküsimused, mis võiksid tekkida Kõrgete Lepinguosaliste vahel ja mida ei oleks võimalik lahendada diplomaatilisel teel, esitatakse käesolevas konventsioonis ettenähtud tingimustel kohtuliku korralduse, vahekohtu või lepituse asjatoimetamistele.

Artikkel 2.

1. Tüliküsimused, mille lahendamiseks on ette nähtud mõni muu eriline asjatoimetamine tüliosalistel vahel maksvate muude konvent-

Constatant que le respect des droits établis par les traités ou résultant du droit des gens est obligatoire pour les tribunaux internationaux;

Reconnaissant que les droits appartenant à chaque Etat ne sauraient être modifiés que de son consentement;

Considérant que la sincère observation, sous les auspices de la Société des Nations, des procédures pacifiques permet d'arriver au règlement de tous les différends internationaux;

Appréciant hautement la recommandation faite par l'Assemblée de la Société des Nations, dans sa résolution en date du 26 septembre 1928, à tous les Etats de conclure des conventions de règlement pacifique des différends internationaux;

Ont décidé de réaliser dans une convention leur intention commune et ont désigné pour leurs plénipotentiaires:

Le Chef de la République d'Estonie:

Monsieur Jaan Lattik, Ministre des Affaires Etrangères,

Le Président de la République Tchécoslovaque:

Monsieur Vladimir Cernošek, Conseiller de Légation, Chargé d'Affaires a. i. de Tchecoslovaquie en Estonie,

lesquels, après avoir déposé leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Chapitre 1. Du règlement pacifique en général.

Article premier.

Les différends de toute nature qui viendraient à s'élever entre les Hautes Parties contractantes et qui n'auraient pu être résolus par la voie diplomatique seront soumis dans les conditions fixées par la présente Convention à des procédures de règlement judiciaire, d'arbitrage ou de conciliation.

Article 2.

1. Les différends pour la solution desquels une procédure spéciale serait prévue par d'autres conventions en vigueur entre les

sioonidega, lahendatakse vastavalt nende konventsioonide eeskirjadele.

2. Käesolev konventsioon ei riiva jõusolevaid kokkuleppeid, mis määravad kindlaks Kõrgete Lepinguosaliste jaoks lepitusasjatoimetamise või fikseerivad tülikäsitamise lahendust kindlustavad kohustused vahekohtu ja kohtuliku korralduse alal. Siiski, kui need kokkulepped näevad ette ainult lepitusasjatoimetamise, pärast seda kui see asjatoimetamine ei ole tagajärgi andnud, võetakse tarvitusele käesoleva Konventsiooni eeskirjad kohtuliku või vahekohtukorralduse kohta.

Artikkel 3.

1. Kui on tegemist tülikäsitamisega, mille ees ühe Poole sisemise seadusandluse järgi kuulub kohtu- või administratiivvõimude kompetentsi, võib see Pool vastu seista sellele, et see tülikäsitamine alluks käesolevas Konventsioonis ettenähtud mitmesugustele asjatoimetamistele, enne kui süüdsa aja kestel pole antud kompetentse ametivõimu poolt lõplikku otsust.

2. Pool, kes sel juhul soovib tarvitusele võtta käesolevas Konventsioonis ettenähtud asjatoimetamised, peab teatama oma kavatsusest teisele Poolele ühe aasta jooksul alates ülalmainitud otsusest.

Peatükk II. Kohtulikust korraldusest

Artikkel 4.

Kõik tülikäsitamised, mille suhtes Pooled keelduvad teine teisele tunnustamast mõnda õigust, esitatakse otsustamiseks Alalisele Rahvusvahelisele Kohtukojale, välja arvatud juht, kui pooled lepivad kokku alljärgnevalt tingimusil mõne vahekohtu poole pöördumises.

On kokku lepitud, et ülalmainitud tülikäsitamuste alla kuuluvad need, mida mainib Alalise Rahvusvahelise Kohtukojaga Põhikirja artikkel 36.

Artikkel 5.

Kui Pooled on nõus esitama eelmises artiklis ettenähtud tülikäsitamised mõnele vahekohtule, seavad nad kokku kompromissi, milles nad määravad kindlaks tüli eseme, vahekohtunikkude valiku ja tarvitusele võetava asjatoimetamise viisi. Küllaldaste andmete või täpsuste puudumisel selles kompromissis võetakse

parties en litige seront réglés conformément aux dispositions de ces conventions.

2. La présente Convention ne porte pas atteinte aux accords en vigueur établissant pour les Hautes Parties contractantes une procédure de conciliation ou, en matière d'arbitrage et de règlement judiciaire, des engagements assurant la solution du différend. Toutefois, si ces accords ne prévoient qu'une procédure de conciliation après que cette procédure aura échoué, les dispositions de la présente Convention relatives au règlement judiciaire ou arbitral recevront application.

Article 3.

1. S'il s'agit d'un différend dont l'objet, d'après la législation intérieure de l'une des Parties, relève de la compétence des autorités judiciaires ou administratives, cette partie pourra s'opposer à ce que ce différend soit soumis aux diverses procédures prévues par la présente Convention, avant qu'une décision définitive ait été rendue dans des délais raisonnables par l'autorité compétente.

2. La partie qui, dans ce cas, voudra recourir aux procédures prévues par la présente Convention, devra notifier à l'autre partie son intention dans un délai d'un an, à partir de la décision susvisée.

Chapitre II. Du règlement judiciaire.

Article 4.

Tous différends au sujet desquels les parties se contesteraient réciproquement un droit seront soumis pour jugement à la Cour permanente de Justice internationale, à moins que les parties ne tombent d'accord, dans les termes prévus ci-après, pour recourir à un tribunal arbitral.

Il est entendu que les différends ci-dessus visés comprennent notamment ceux que mentionne l'article 36 du Statut de la Cour permanente de Justice internationale.

Article 5.

Si les parties sont d'accord pour soumettre les différends visés à l'article précédent à un tribunal arbitral, elles rédigeront un compromis dans lequel elles fixeront l'objet du litige, le choix des arbitres et la procédure à suivre. A défaut d'indications ou de précisions suffisantes dans le compromis, il sera fait applica-

tarvitusele vajaduse määral rahvusvaheliste tülide rahulikul teel lahendamise kohta käiva 1907 a. 18. oktoobri Haagi Konventsiooni eeskirjad. Kui kompromiss vaikib vahekohtunikude poolt tarvitusele võetavate põhireeglite kohta, võtab kohus tarvitusele Alalise Rahvusvahelise Kohtukoja Põhikirja artiklis 38 loendatud põhireglid.

Artikkel 6.

Kokkuleppe puudumisel Poolte vahel eelmises artiklis ettenähtud kompromissi kohta või vahekohtunikude määramise puudumisel ning kolmekuulise etteteatamise tingimusel võib üks või teine nendest kanda tüliküsimuse otsekohe palve teel Alalise Rahvusvahelise Kohtukoja ette.

Artikkel 7.

1. Artiklis 4 ettenähtud tüliküsimuste asjus võivad Osalised, enne asjatoimetamist Alalise Rahvusvahelise Kohtukoja ees või enne igat vahekohtu asjatoimetamist, ühisel kokkuleppel võtta tarvitusele käesolevas konventsioonis ettenähtud lepitusasjatoimetamise.

2. Lepituse tarvituselevõtmisel ja selle asjatoimetamise nurjumisel ei tohi kumbki Pool kanda tüliküsimust Alalise Rahvusvahelise Kohtukoja ette või nõuda artiklis 5 ettenähtud vahekohtu moodustamist enne ühe kuu möödumist arvates lepituskomisjoni tööde lõpetamisest.

Peatükk III. Lepitamisest.

Artikkel 8.

Kõik tüliküsimused Lepinguosaliste vahel, peale nende mis on ette nähtud artiklis 4, alluvad sunduslikult lepitusasjatoimetamisele.

Artikkel 9.

Eelmises artiklis ettenähtud tüliküsimused kantakse Osaliste poolt moodustatud alalise või erilise lepituskomisjoni ette.

Artikkel 10.

Ühe Lepinguosalise poolt teisele Lepinguosalisele adresseeritud palve põhjal tuleb moodustada kuue kuu jooksul alaline lepituskomisjon.

Artikkel 11.

Välja arvatud vastupidise kokkuleppe juhul Poolte vahel, moodustatakse lepituskomisjon järgmiselt:

tion dans la mesure nécessaire des dispositions de la Convention de La Haye du 18 octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux. Dans le silence du compromis quant aux règles de fond à appliquer par les arbitres, le Tribunal appliquera les règles de fond énumérées dans l'article 38 du Statut de la Cour permanente de Justice internationale.

Article 6.

A défaut d'accord entre les parties sur le compromis visé à l'article précédent ou à défaut de désignation d'arbitres et après un préavis de trois mois, l'une ou l'autre d'entre elles aura la faculté de porter directement, par voie de requête, le différend devant la Cour permanente de Justice internationale.

Article 7.

1. Pour les différends prévus à l'article 4, avant toute procédure devant la Cour permanente de Justice internationale, ou avant toute procédure arbitrale, les parties pourront, d'un commun accord, recourir à la procédure de conciliation prévue par la présente Convention.

2. En cas de recours à la conciliation et d'échec de cette procédure, aucune des parties ne pourra porter le différend devant la Cour permanente de Justice internationale ou demander la constitution du Tribunal arbitral visé à l'article 5 avant l'expiration du délai d'un mois à compter de la clôture des travaux de la Commission de conciliation.

Chapitre III. De la conciliation.

Article 8.

Tous différends entre les parties, autres que ceux prévus à l'article 4, seront soumis obligatoirement à une procédure de conciliation.

Article 9.

Les différends visés à l'article précédent seront portés devant une Commission de conciliation permanente ou spéciale constituée par les parties.

Article 10.

Sur la demande, adressée par une Partie contractante à l'autre Partie, il devra être constitué, dans les six mois, une Commission permanente de conciliation.

Article 11.

Sauf accord contraire des parties, la Commission de conciliation sera constituée comme suit:

1. Komisjon sisaldab viis liiget. Kumbki Pool nimetab ühe liikme, kelle võib valida vastavalt oma kodanikkude hulgast. Ülejäänud kolm komisjoni liiget valitakse ühisel kokkuleppel kolmandate riikide kodanikkude hulgast. Need viimased peavad olema eri kodakondsustest, nad ei tohi omada tavalist asukohta poolte territooriumil ega olla nende teenistuses. Nende hulgast määravad Pooled komisjoni esimehe.

2. Komisjoni liikmed nimetatakse kolmeks aastaks. Nad on tagasivalitavad. Ühiselt nimetatud komisjoni liikmeid võib nende mandaadi kestusel asendada uutega Poolte nõusolekul. Kumbki Pool võib teiselt poolt alati asendada tema poolt nimetatud komisjoni liikme uuega. Kuid hoolimata nende asendamisest jäävad komisjoni liikmed ametisse oma pooleliolevate tööde lõpetamiseks.

3. Vabad kohad, mis võiksid tekkida komisjonis surma või komisjonist lahkumise läbi või mõne muu takistuse tõttu, täidetakse nimetamisteks kindlaksmääratud viisil.

Artikkel 12.

Kui tüliküsimuse üleskerkimisel ei ole olemas Poolte poolt nimetatud alalist lepituskomisjoni, siis moodustatakse eriline komisjon tüliküsimuse läbiarutamiseks kolme kuu jooksul arvates ühe Poolte poolt teisele adresseeritud palvest. Nimetamised toimuvad vastavalt eelmise artikli eeskirjadele, vähemalt kui Pooled teisiti ei otsusta.

Artikkel 13.

1. Kui ühiselt valitavate komisjoni liikmete nimetamine ei sünni artiklites 10 ja 12 ettenähtud tähtaegadel, usaldatakse tarvilikkude nimetamiste toiming ühisel kokkuleppel Poolte poolt valitud mõnele kolmandale riigile või, kui Pooled seda paluvad, Rahvaste Liidu Nõukogu ametisolevale esimehele.

2. Kui ei jõuta kokkuleppele ühegi kohta neist talitusviisidest, määrab kumbki Pool ühe eri riigi ja nimetamised toimetatakse nõnda valitud riikide ühisel kokkuleppel.

3. Kui kolme kuu jooksul need kaks riiki ei ole suutnud jõuda kokkuleppele, esitab kumbki neist määratavate liikmete arvuga võrdse arvu kandidaate. Liisk määrab, kes niiviisi esitatud kandidaatidest vastu võetakse.

1. La Commission comprendra cinq membres. Les parties en nommeront chacune un qui pourra être choisi parmi leurs nationaux respectifs. Les trois autres commissaires seront choisis d'un commun accord parmi les ressortissants de tierces Puissances. Ces derniers devront être de nationalités différentes, ne pas avoir leur résidence habituelle sur le territoire des parties, ni se trouver à leur service. Parmi eux, les parties désigneront le président de la Commission.

2. Les commissaires seront nommés pour trois ans. Ils seront rééligibles. Les commissaires nommés en commun pourront être remplacés au cours de leur mandat, de l'accord des parties. Chaque partie pourra toujours, d'autre part, procéder au remplacement du commissaire nommé par elle. Nonobstant leur remplacement, les commissaires resteront en fonctions pour l'achèvement de leurs travaux en cours.

3. Il sera pourvu, dans le plus bref délai, aux vacances qui viendraient à se produire par suite de décès ou de démission ou de quelque autre empêchement, en suivant le mode fixé pour les nominations.

Article 12.

Si, lorsqu'il s'élève un différend, il n'existe pas une commission permanente de conciliation nommée par les parties, une commission spéciale sera constituée pour l'examen du différend dans un délai de trois mois à compter de la demande adressée par l'une des Parties à l'autre. Les nominations se feront conformément aux dispositions de l'article précédent, à moins que les parties n'en décident autrement.

Article 13.

1. Si la nomination des commissaires à désigner en commun n'intervient pas dans les délais prévus aux articles 10 et 12, le soin de procéder aux nominations nécessaires sera confié à une tierce Puissance choisie d'un commun accord par les parties ou, si celles-ci le demandent, au Président en exercice du Conseil de la Société des Nations.

2. Si l'accord ne s'établit pas au sujet d'aucun de ces procédés, chaque partie désignera une Puissance différente et les nominations seront faites de concert par les Puissances ainsi choisies.

3. Si, dans un délai de trois mois, ces deux Puissances n'ont pu tomber d'accord, chacune d'elles présentera des candidats en nombre égal à celui des membres à désigner. Le sort déterminera lesquels des candidats ainsi présentés seront admis.

Artikkel 14.

1. Tüliküsimused esitatakse lepituskomisjonile ühisel kokkuleppel teotseva mõlema Poole poolt komisjoni esimehele adresseeritud palve teel või, kokkuleppe puudumisel, ühe või teise Poole poolt.

2. Palve sisaldab, peale tülieseme kokkuvõtliku kirjelduse, ülesande komisjonile võtta tarvitusele kõik abinõud, mis võiksid viia leppimisele.

3. Kui palve tuleb ühe ainsa Poole poolt, teeb see Pool palve teisele Poolele viivitamata teatavaks.

Artikkel 15.

1. Viieteistkümne päeva jooksul arvates kuupäevast, mil üks Pooltest on kandnud tüliküsimuse alalise lepituskomisjoni ette, võib kumbki Pool selle tüliküsimuse arutamiseks asendada tema poolt määratud komisjoni liikme isikuga, kes küsimuses eriliselt kompetentne.

2. Pool, kes kasutab seda õigust, teatab sellest kohe teisele Poolele; viimasel on sel juhul õigus talitada samuti viieteistkümne päeva jooksul arvates kuupäevast, mil teadanne talle kätte jõudis.

Artikkel 16.

1. Lepituskomisjon astub kokku, välja arvatud Poolte vastupidisel kokkuleppel, Rahvaste Liidu asukohas või komisjoni esimehe poolt määratud igas teises kohas.

2. Komisjon võib igas olukorras paluda Rahvaste Liidu Peasekretärielt tema toetust komisjoni töödele.

Artikkel 17.

Lepituskomisjoni tööd on avalikud ainult Poolte nõusolekul tehtud komisjoni otsuse põhjal.

Artikkel 18.

1. Välja arvatud Poolte vastupidisel kokkuleppel, korraldab lepituskomisjon ise oma asjatoimetamise, mis peab kõigil juhtudel olema kontradiktoorne. Ankeedi alal talitab komisjon, kui ta ühel häälel mitte teisiti ei otsusta, vastavalt 1907 a. 18. oktoobri Haagi Konventsiooni kolmanda osa eeskirjadele rahvusvaheliste tülide rahulikul teel lahendamise kohta.

2. Pooli esindavad lepituskomisjoni juures agendid, kelle ülesandeks on olla vahemeesteks Poolte ja komisjoni vahel; Pooled võivad peale selle endale abiks võtta seks nende poolt

Article 14.

1. La Commission de conciliation sera saisie par voie de requête adressée au président, par les deux parties agissant d'un commun accord ou, à défaut, par l'une ou l'autre des parties.

2. La requête, après avoir exposé sommairement l'objet du litige, contiendra l'invitation à la Commission de procéder à toutes mesures propres à conduire à une conciliation.

3. Si la requête émane d'une seule des parties, elle sera notifiée par celle-ci sans délai à l'autre partie.

Article 15.

1. Dans un délai de quinze jours à partir de la date où l'une des parties aura porté un différend devant une Commission permanente de conciliation, chacune des parties pourra, pour l'examen de ce différend, remplacer son commissaire par une personne possédant une compétence spéciale dans la matière.

2. La partie qui usera de ce droit en fera immédiatement la notification à l'autre partie; celle-ci aura, dans ce cas, la faculté d'agir de même dans un délai de quinze jours à compter de la date où la notification lui sera parvenue.

Article 16.

1. La Commission de conciliation se réunira, sauf accord contraire des parties, au siège de la Société des Nations ou en tout autre lieu désigné par son président.

2. La Commission pourra, en toute circonstance, demander au Secrétaire général de la Société des Nations, de prêter son assistance à ces travaux.

Article 17.

Les travaux de la Commission de conciliation ne seront publics qu'en vertu d'une décision prise par la Commission avec l'assentiment des parties.

Article 18.

1. Sauf accord contraire des parties, la Commission de conciliation réglera elle-même sa procédure qui, dans tous les cas, devra être contradictoire. En matière d'enquête, la Commission, si elle n'en décide autrement à l'unanimité, se conformera aux dispositions du titre III de la Convention de La Haye du 18 octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux.

2. Les parties seront représentées auprès de la Commission de conciliation par des agents ayant mission de servir d'intermédiaires entre elles et la Commission; elles pourront, en

määratud nõuandjaid ja eksperte ning paluda kõigi isikute ülekuulamist, kelle tunnistus näib neile vajalikuna.

3. Omalt poolt on komisjonil õigus paluda suusõnalisi seletusi mõlema Poole agentidelt, nõuandjailt ja ekspertidelt, samuti ka kõigilt isikult, kelle kutsumist, nende valitsuse nõusolekul, komisjoni ette ta peaks vajalikuks.

Artikkel 19.

Välja arvatud Poolte vastupidisel kokkuleppel, tehakse lepituskomisjoni otsused hääleteenamusega ja komisjon võib ainult siis otsust teha tüli põhiküsimuse kohta, kui kõik tema liikmed on kohal.

Artikkel 20.

Pooled kohustuvad hõlbustama lepituskomisjoni töid ja eriti varustama teda võimalikult suuremal ulatusel vajalikkude dokumentidega ja andmetega, samuti tarvitusele võtma nende käsutuses olevaid abinõusid, et võimaldada komisjonil ette kutsuda ja üle kuulata nende territooriumil ning vastavalt nende seadusandlusele tunnistajaid ja eksperte ja sõita kohapeale.

Artikkel 21.

1. Oma tööde kestusel saab iga komisjoni liige tasu, mille suurus määratakse kindlaks Osaliste ühisel kokkuleppel, kes kannavad sellest kumbki võrdse osa.

2. Komisjoni tegevusest tingitud üldkulud jaotatakse samal viisil.

Artikkel 22.

1. Lepituskomisjoni ülesandeks on selgitada tüli all olevaid küsimusi, koguda seks otstarbeks kõike vajalikku informatsiooni ankeedi teel või teisiti, ning püüda lepitada Pooli. Ta võib pärast asja läbivaatamist esitada Osalistele temale sündsana näiva kokkuleppe tingimused ja määrata neile tähtaja nende otsuse teatamiseks.

2. Oma tööde lõpul seab komisjon kokku protokoll, mis konstateerib vastavalt juhule, et Pooled on kokku leppinud, ja kokkuleppe tingimused, kui need on olemas, või et ei olnud võimalik lepitada Pooli. Protokoll ei nimeta, kas komisjoni otsused on tehtud ühel häälel või hääleteenamusega.

outré, se faire assister par des conseils et experts nommés par elles à cet effet et demander l'audition de toutes personnes dont le témoignage leur paraîtrait utile.

3. La Commission aura, de son côté, la faculté de demander des explications orales aux agents, conseils et experts des deux parties, ainsi qu'à toutes personnes qu'elle jugerait utile de faire comparaître avec l'assentiment de leur gouvernement.

Article 19.

Sauf accord contraire des parties, les décisions de la Commission de conciliation seront prises à la majorité des voix et la Commission ne pourra se prononcer sur le fond du différend que si tous ses membres sont présents.

Article 20.

Les parties s'engagent à faciliter les travaux de la Commission de conciliation et, en particulier, à lui fournir dans la plus large mesure possible tous documents et informations utiles, ainsi qu'à user des moyens dont elles disposent pour lui permettre de procéder sur leur territoire et selon leur législation à la citation et à l'audition de témoins ou d'experts et à des transports sur les lieux.

Article 21.

1. Pendant la durée de leurs travaux, chacun des commissaires recevra une indemnité dont le montant sera arrêté du commun accord des parties, qui en supporteront chacune une part égale.

2. Les frais généraux occasionnés par le fonctionnement de la Commission seront répartis de la même façon.

Article 22.

1. La Commission de conciliation aura pour tâche d'élucider les questions en litige, de recueillir à cette fin toutes les informations utiles, par voie d'enquête ou autrement, et de s'efforcer de concilier les parties. Elle pourra après examen de l'affaire, exposer aux parties les termes de l'arrangement qui lui paraîtrait convenable et leur impartir un délai pour se prononcer.

2. A la fin de ses travaux, la Commission dressera un procès-verbal constatant, suivant le cas, soit que les parties se sont arrangées et, s'il y a lieu les conditions de l'arrangement, soit que les parties n'ont pu être conciliées. Le procès-verbal ne mentionnera pas si les décisions de la Commission ont été prises à l'unanimité ou à la majorité.

3. Komisjoni tööd peavad olema lõpetatud, vähemalt kui Pooled teisiti kokku ei lepi, kuue kuu jooksul arvates päevast, mil tülüküsimus komisjoni ette kanti.

Artikkel 23.

Komisjoni protokoll tehakse viivitamata Pooltele teatavaks. Selle avaldamine jääb Poolte otsustada.

Artikkel 24.

Kui lepituskomisjoni tööde lõpule järgneva kuu jooksul Pooled pole saavutanud kokkulepet, kuulub tülüküsimus lahendusele vastavalt Rahvaste Liidu Põhikirja artiklile 15. Käesolev eeskiri ei käi artiklis 7 ettenähtud oletuse kohta.

Peatükk IV. Üldeeskirjad.

Artikkel 25.

1. Kõigil juhtudel, mil tülüküsimus on kohuliku või vahekohtuasjatoimetamise esemeks, nimelt kui küsimus, milles Poolte seisukohad lähevad lahku, on juba teostunud või teostumisel olevate aktide tulemuseks, Alaline Rahvusvaheline Kohtukoda, vastavalt oma Põhikirja artiklile 41, või vahekohus määravad kindlaks võimalikult kiirema aja jooksul ajutiselt tarvitusele võetavad abinõud. Pooled on kohustatud nendega kohastuma.

2. Kui tülüküsimus on esitatud lepituskomisjonile, võib viimane Pooltele soovitada ajutisi abinõusid, mida ta loeb kasulikuks.

3. Pooled kohustuvad hoiduma kõigist sammudest, mis võiksid kahjulikult mõjuda kohtu või vahekohtu otsuste teostamisele või lepituskomisjoni poolt ettepanud kokkulepetele, ja üldse hoiduma igast ükskõik millise iseloomuga tegevusest, mis võiks tülüküsimust süvendada või laiendada.

Artikkel 26.

Kui kohtu või vahekohtu otsuses deklareeritakse, et ühe tüliosalise Poole mõne kohtuvõimu või iga muu ametivõimu poolt tehtud otsus või väljaantud korraldus on täiesti või osaliselt vastolus rahvusvahelise õigusega, ja kui nimetatud Poole põhiseaduslik õigus ei luba või lubab ainult osaliselt kaotada selle otsuse või korralduse tagajärgi, siis Pooled lepivad kokku, et kohtuliku või vahekohtu otsu-

3. Les travaux de la Commission devront à moins que les parties n'en conviennent autrement, être terminés dans un délai de six mois à compter du jour où la Commission aura été saisi du différend.

Article 23.

Le procès-verbal de la Commission sera porté sans délai à la connaissance des parties. Il appartient aux parties d'en décider la publication.

Article 24.

Si, dans le mois qui suivra la clôture des travaux de la Commission de conciliation, les parties ne se sont pas entendues, le différend sera régi par l'article 15 du Pacte de la Société des Nations. La présente disposition ne s'applique pas dans l'hypothèse prévue à l'article 7.

Chapitre IV. Dispositions générales.

Article 25.

1. Dans tous les cas où le différend fait l'objet d'une procédure arbitrale ou judiciaire, notamment si la question au sujet de laquelle les parties sont divisées résulte d'actes déjà effectués ou sur le point de l'être, la Cour permanente de Justice internationale, statuant conformément à l'article 41 de son Statut, ou le Tribunal arbitral, indiquera dans le plus bref délai possible quelles mesures provisoires doivent être prises. Les parties seront tenues de s'y conformer.

2. Si la Commission de conciliation se trouve saisie du différend, elle pourra recommander aux parties les mesures provisoires qu'elle estimera utiles.

3. Les parties s'engagent à s'abstenir de toute mesure susceptible d'avoir une répercussion préjudiciable à l'exécution de la décision judiciaire ou arbitrale ou aux arrangements proposés par la Commission de conciliation, et, en général, à ne procéder à aucun acte, de quelque nature qu'il soit, susceptible d'aggraver ou d'étendre le différend.

Article 26.

Si la sentence judiciaire ou arbitrale déclarait qu'une décision prise ou une mesure ordonnée par une autorité judiciaire ou toute autre autorité de l'une des parties en litige se trouve entièrement ou partiellement en opposition avec le droit international, et si le droit constitutionnel de ladite partie ne permettrait pas ou ne permettrait qu'imparfaitement d'effacer les conséquences de cette décision ou de cette

sega peab antama kahjusaanud Poolele õiglane rahuldus.

Artikkel 27.

1. Käesolev Konventsioon kohaldatakse Kõrgete Lepinguosaliste vahel ka siis, kui mõnel kolmandal riigil on teatav huvi tülüküsimuses.

2. Lepitusasjatoimetamisel võivad Pooled ühisel kokkuleppel kutsuda osa võtma mõne kolmanda riigi.

3. Kui kohtulikul või vahekohtuasjatoimetamisel mõni kolmas riik on arvamusel, et tülüküsimus puudutab mõnd tema juriidilise iseloomuga huvi, võib ta esineda Alalisele Rahvusvahelisele Kohtukojale või vahekohtule palvega interventsiooniks.

Otsuse teeb Kohtukoda või vahekohus.

4. Kui on tegemist mõne konventsiooni tõlgitsemisega, millest osa võtab ka mõid riike peale tülisosaliste Poolte, siis teadustab Alalise Rahvusvahelise Kohtukoja Sekretariaat või Vahekohus neile sellest viivitamata.

Igäihel neist on õigus interventsiooniks, ja kui keegi neist kasutab seda õigust, siis on kohtuotsuses sisalduv tõlgitsemine temale kohustav.

Artikkel 28.

Käesoleva konventsiooni tõlgitsemisega või kohaldamisega seotud tülüküsimused, seal hulgas need, mis puutuvad tülide liigitamisesse, esitatakse Alalisele Rahvusvahelisele Kohtukojale.

Artikkel 29.

Käesolevat Konventsiooni, mis on kooskõlas Rahvaste Liidu Põhikirjaga, ei tõlgitseta nii, nagu piiraks ta Rahvaste Liidu ülesannet võtta igal ajal tarvitusele mõjuvaid abinõusid maailmarahu mõjuvaks kindlustamiseks.

Artikkel 30.

1. Käesolev Konventsioon ratifitseeritakse ja ratifikatsioonikirjad vahetatakse Tallinnas.

Ta registreeritakse Rahvaste Liidu Sekretariaadis.

2. Konventsioon sõlmitakse viieks aastaks arvates ratifikatsioonikirjade vahetamise päevast.

3. Kui ta ei ole üles öeldud vähemalt kuus kuud enne nimetatud tähtaja lõppu, jääb ta jõusse uueks viieaastaseks perioodiks ja nii edasi.

mesure, les parties conviennent qu'il devra être accordé par la sentence judiciaire ou arbitrale, à la partie lésée, une satisfaction équitable.

Article 27.

1. La présente Convention sera applicable entre les Hautes Parties Contractantes encore qu'une tierce Puissance ait un intérêt dans le différend.

2. Dans la procédure de conciliation, les parties pourront d'un commun accord inviter une tierce Puissance.

3. Dans la procédure judiciaire ou arbitrale, si une tierce Puissance estime que, dans un différend, un intérêt d'ordre juridique est pour elle en cause, elle peut adresser à la Cour permanente de Justice internationale ou au Tribunal arbitral une requête à fin d'intervention.

La Cour ou le tribunal décide.

4. Lorsqu'il s'agit de l'interprétation d'une convention à laquelle auront participé d'autres Etats que les parties en cause, le Greffé de la Cour permanente de Justice internationale ou le Tribunal arbitral les avertit sans délai.

Chacun d'eux aura le droit d'intervenir et, s'il exerce cette faculté, l'interprétation contenue dans la sentence est obligatoire à son égard.

Article 28.

Les différends relatifs à l'interprétation ou à l'application de la présente Convention, y compris ceux relatifs à la qualification des litiges, seront soumis à la Cour permanente de Justice internationale.

Article 29.

La présente Convention, conforme au Pacte de la Société des Nations, ne sera pas interprétée comme restreignant la mission de celle-ci de prendre, à tout moment, les mesures propres à sauvegarder efficacement la paix du monde.

Article 30.

1. La présente Convention sera ratifiée et l'échange des ratifications aura lieu à Tallinn.

Elle sera enregistrée au Secrétariat de la Société des Nations.

2. La Convention est conclue pour une durée de cinq ans à compter de la date de l'échange des ratifications.

3. Si elle n'est pas dénoncée six mois au moins avant l'expiration de ce terme, elle demeurera en vigueur pour une nouvelle période de cinq ans et ainsi de suite.

4. Hoolimata Konventsiooni ülesütlemisest ühe Lepinguosalise poolt jätkuvad Konventsiooni maksvuse lõppemise momendil poolleiolevad asjatoimetamised kuni nende normaalse lõpuni.

Selle tõenduseks kirjutasid ülalnimetatud täisvolinikud alla käesolevale Konventsioonile.

Tehtud Tallinnas, 9. juulikuul päeval 1929 kahes prantsuskeelses eksemplaris.

J. Lattik.

V. Černošek.

4. Nonobstant la dénonciation par l'une des Parties contractantes, les procédures engagées au moment de l'expiration du terme de la Convention continueront jusqu'à leur achèvement normal.

En foi de quoi les plénipotentiaires sus-nommés ont signé la présente Convention.

Fait à Tallinn, le 9 juillet 1929 en double exemplaire français.

J. Lattik.

V. Černošek.

Riigikogu poolt 9. aprillil 1930 vastuvõetud

211. Eesti-Rootsi vahelise kurjategijate väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsiooni kinnitamise seadus.

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Eesti-Rootsi vaheline kurjategijate väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsioon, alla kirjutatud Stokholmis 20. jaanuaril 1930.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega konventsiooni prantsusekeelne tekst eesti-keelse tõlkega.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu abiesimees R. Penno.

Sekretär A. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Kurjategijate väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsioon.

Eesti Riigivanem ja Tema Majesteet Rootsi Kuningas otsustasid sõlmida kurjategijate väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsiooni ja nimetasid selleks endi Täisvolinikkudeks, nimelt:

Eesti Riigivanem:

Härra Dr. Friedrich Akel'i, Vabariigi Erakorralise saadiku ja Täievolilise Ministri Stokholmis,

Tema Majesteet Rootsi Kuningas:

Härra Dr. Ernst Trygger'i, Oma Välisministri,

Kes, pärast oma heas ja nõutud korras leitud täisvolituste vastastikust esitamist, kokku leppisid järgmistes artiklites:

Convention d'extradition des malfaiteurs et d'assistance judiciaire en matière pénale.

Le Chef d'Etat de la République d'Estonie et Sa Majesté le Roi de Suède ont résolu de conclure une Convention d'extradition des malfaiteurs et d'assistance judiciaire en matière pénale et ont nommé à cet effet, pour leurs Plénipotentiaires, à savoir:

Le Chef d'Etat de la République d'Estonie:

Monsieur le Dr. Friedrich Akel, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de la République à Stockholm,

Sa Majesté le Roi de Suède:

Monsieur le Dr. Ernst Trygger, Son Ministre des Affaires Etrangères,

Lesquels, après s'être communiqués leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Artikkel üks.

Lepinguosalised* Riigid kohustuvad vastastikku välja andma käesoleva konventsiooniga kindlaksmääratud tingimustel isikuid, kes süüdi mõistetud või keda jälitatakse ühe nimetatud Riigi territooriumil mõne süüteo pärast, mis loendatud järgnevas artiklis 2, ja kes asuvad teise Riigi territooriumil.

Artikkel 2.

§ 1. Väljaandmine lubatakse mõne allpool loendatud teo pärast, kui see moodustab süüteo, mida võidakse karistada Eesti seaduste järgi vähemalt üheaastase vangistusega ja Rootsi kriminaalseadustiku või Rootsi mere-seaduse eeskirjade järgi vangimajaga, nimelt:

1. Metallraha või pangatähtede järele- või ümbertegemine; selliseks järele- või ümbertegemiseks määratud tööriistade või vahendite valmistamine või omandamine kuritahtliku sihiga; valemallraha või järeletehtud või võltsitud pangatähtede väljalaskmine või käibusse saatmine.

2. Ametlike või eraaktide võltsimine, võltsitud aktide lubamata tarvitamine; piirmärkide kuritahtlik hävitamine, ümberasetamine või ülesseadmine.

3. Ametlike pitsatite, märkide, tempelite ja tempemarkide järeletegemine; sääraks järeletegemiseks määratud tööriistade või vahendite valmistamine või omandamine kuritahtliku sihiga; järele- või ümbertehtud pitsatite, märkide ja tempemarkide tarvitamine.

4. Valevanne.

5. Tapmine (seal hulgas ka lapse- ja vanematetapmine), mõrtsukatöö.

6. Tahtlik raskejalguse katkestamine, mis korda saadatud mõne muu isiku kui raskejalgse naise enda poolt.

7. Lapse või iga muu enesekaitseks võimetu isiku hädaohtu jätmine või mahajätmine.

8. Kaupade mürgitamine, inimeste või loomade tervisele kahjulikkude kaupade käibusse laskmine.

9. Inimeste või loomade nakkavate ja kardetavate haiguste levitamine, süütegu taudide ärahoidmiseks või nende vastu võitlemiseks määratud eeskirjade vastu; ettekavatsetud või

Article premier.

Les Etats contractants s'engagent à se livrer réciproquement, dans les conditions déterminées par la présente Convention, les individus condamnés ou poursuivis dans le territoire de l'un d'eux à raison d'une des infractions énumérées à l'article 2 ci-après et qui se trouvent sur le territoire de l'autre Etat.

Article 2.

§ 1-er. L'extradition sera accordée à raison d'un des faits ci-après énumérés, lorsqu'il constitue une infraction pouvant entraîner, d'après les lois estoniennes, une peine d'un an d'emprisonnement au moins, et aux termes du Code pénal suédois ou de la loi maritime suédoise, la peine de la réclusion, à savoir:

1. Contrefaçon ou altération de monnaie ou de billets de banque; fabrication ou acquisition dans une intention frauduleuse d'outils ou instruments destinés à servir à une telle contrefaçon ou altération; émission ou mise en circulation de fausse monnaie ou de billets de banque contrefaits ou falsifiés.

2. Falsification de titres publics ou privés, usage illicite de titres falsifiés; destruction, déplacement ou établissement frauduleux de bornes.

3. Contrefaçon de sceaux, marques, poinçons et timbres publics; fabrication ou acquisition dans une intention frauduleuse d'outils ou instruments destinés à servir à une telle contrefaçon; usage de sceaux, marques, poinçons et timbres contrefaits ou altérés.

4. Faux serment.

5. Assassinat (infanticide et parricide y compris), meurtre.

6. Avortement volontaire provoqué par une personne autre que la femme enceinte.

7. Expositon ou délaissement d'un enfant ou de toute autre personne hors d'état de se protéger elle-même.

8. Empoisonnement de marchandises, mise en circulation de marchandises nuisibles à la santé des hommes ou des animaux.

9. Propagation de maladies contagieuses et dangereuses des hommes ou des animaux, infraction aux prescriptions destinées à prévenir ou à combattre les épizooties; transmis-

suure hooletuse tagajärjel mõne suguhaiguse edasiandmine.

10. Julmad ümberkäimised, mis põhjustasid kas surma, ilma et see meelega oleks tehtud, või mõne haiguse või mõne raske kehalise vigastuse.

11. Teise isiku seadusvastane kinnipidamine või sekvestreerimine.

12. Vähem kui viieteistkümne aasta vanuste laste riisumine.

13. Lapse salajane kõrvaldamine või vahetamine.

14. Attentaat isikuvabadusele, mis korda saadetud vägivallega või ähvardustega, et sundida mõnd isikut tegema või sündida laskma mõnd asja või sellest loobuma.

15. Vägistamine.

16. Suguühendus kas isikuga, kes vaimuhaige või deliiriumi, une või minestuse seisukorras, või alla neljateistkümnepäevase alaealise või süüdistatava võimu all oleva isikuga.

17. Alaealiste kupeldamine, prostitueerimine või rikkumine, mis kergendatud või soodustatud vanemate või iga teise isiku poolt, kelle ülesandeks nende järele valvata.

18. Veresegamine.

19. Kaksik-abielu.

20. Valetate andmine süüteo või valekaebus.

21. Vargus, vägivallega või ilma, sisse-murdmine, varastatud asjade varjamine.

22. Kelmus, võõra vara omastamine, usalduse kuritarvitamine.

23. Süütamine; tahtlik tegu, mis esile kutsub veeuputuse, plahvatuse või laevaõnnetuse; avaliku ehitise tahtlik lõhkumine.

24. Lõhkeainete lubamata valmistamine või pidamine.

25. Mässu õhutamise või juhtimise, vägivald isikute või varade kallal mässu puhul.

26. Meremehe vägivald või ähvardused laevakapteni või mõne teise ülema vastu tema ametitegevuses, kas tema sundimiseks mõne teenistuskorralduse tegemiseks või et teda selles takistada, või et kätte tasuda mõne tehtud korralduse eest.

sion avec préméditation ou par suite de négligence grave d'une maladie vénérienne.

10. Sévices ayant occasionné soit la mort sans intention de la donner, soit une maladie ou lésion corporelle grave.

11. Détention ou séquestration illégale d'autrui.

12. Enlèvement d'enfants âgés de moins de quinze ans.

13. Suppression ou substitution d'enfants.

14. Attentat à la liberté individuelle commis avec violence ou menaces pour contraindre une personne à faire ou à tolérer un acte ou à s'en abstenir.

15. Viol.

16. Commerce charnel, soit avec une personne aliénée, ou se trouvant en état de délire, de sommeil ou d'évanouissement, soit avec un mineur de moins de quatorze ans ou avec une personne soumise à l'autorité de l'inculpé.

17. Proxénétisme, prostitution ou corruption de mineurs facilitée ou favorisée par les parents ou par toute autre personne chargée de leur surveillance.

18. Inceste.

19. Bigamie.

20. Dénonciation ou plainte calomnieuse.

21. Vol avec ou sans violences, effraction, recel.

22. Escroquerie; détournement; abus de confiance.

23. Incendie; acte volontaire provoquant une inondation, une explosion, ou une avarie; destruction volontaire d'une construction publique.

24. Fabrication ou détention illicite de substances explosibles.

25. Instigation ou conduite de mutinerie, violences contre des personnes ou sur des biens en cas de mutinerie.

26. Violences ou menaces d'un marin contre le capitaine du navire ou tout autre supérieur dans l'exercice de ses fonctions, soit pour le contraindre à prendre une mesure de service ou l'en empêcher, soit pour se venger d'une mesure prise.

27. Laevaraamatu või masinaraamatu võltsimine.

28. Laeva mahajätmise kapteni poolt.

§ 2. Väljaandmine lubatakse isegi juhul, kui väljaandmispalves nimetatud süütegu moodustab süüteo, mida ei võida nii raskelt karistada, nagu tähendatud § 1, muidu kui see on ühenduses raskendavate asjaoludega ja isegi siis, kui viimased ei ole kindlaks tehtud.

Väljaandmine lubatakse ka mõne ülalnimetatud süüteo katse või selle teo kaassüü (õhutamise, abi ja kaastegevuse) eest, kui seda katset või kaassüüd võib karistada sama raske karistusega, nagu ette nähtud § 1.

Väljaandmist võib nõuda ka, kui see käib isikute kohta, kes süüdi mõistetud või keda jälitatakse süütegude pärast, mis on karistatavad sõjaväe kriminaalseaduste järgi, kui need süüteod omavad säärast iseloomu, et nad, olles korda saadetud isikute poolt, kes ei allu nimetatud seadustele, põhjustaksid käesoleva artikli põhjal väljaandmise.

Süütegude nimekirja, mis võivad põhjustada väljaandmise, võib täiendada igal ajal lepinguosaliste Riikide Valitsuste vahel sõlmitud kokkuleppega ja käesoleva konventsiooni eeskirju kohaldatakse mainitud nimekirjale lisatavatele süütegudele samuti, nagu oleksid need seal loendatud.

Artikkel 3.

§ 1. Väljaandmist ei saa nõuda poliitiliste süütegude eest. Siiski kui tegu, mille eest väljaandmist nõutakse, on ühenduses mõne mittepoliitilist iseloomu omava süüteoga, siis võib seda lubada, kui tähele pannes erijuhu asjaolusid süütegu käsitatakse nagu täiesti mittepoliitilise iseloomuga süütegu.

Ühelgi juhul ei või lugeda poliitiliseks süüteoks Riigipea või mõne suvereeni perekonnaliikme salakavalat tapmist, tapmiskatset või surmamist.

§ 2. Isikute väljaandmist, kes süüdi mõistetud või keda jälitatakse mõne süüteo pärast, mis on korda saadetud mõne avaliku ametivõimu vastu, võib nõuda ainult sel juhul, kui

27. Falsification de journal de bord ou de journal de la machine.

28. Abandon de navire par le capitaine.

§ 2. L'extradition sera accordée même dans le cas où le fait visé par la demande d'extradition constitue une infraction ne pouvant être passible d'une peine aussi forte que celle visée au § 1-er que lorsqu'elle est accompagnée de circonstances aggravantes et même si celles-ci n'ont pas été établies.

L'extradition sera accordée aussi pour tentative ou complicité (instigation, aide et assistance) d'une des infractions susvisées, pourvu que cette tentative ou cette complicité puisse être punissable d'une peine aussi forte que celle prévue au § 1-er.

L'extradition pourra être réclamée aussi quand elle vise des individus condamnés ou poursuivis à raison d'infractions punissables d'après les lois pénales militaires, lorsque ces infractions sont de telle nature que, commises par des individus non soumis aux dites lois, elles seraient, en vertu de présent article, de nature à motiver l'extradition.

La liste des infractions pouvant donner lieu à l'extradition pourra être complétée en tout temps par arrangement conclu entre les Gouvernements des Etats contractants et les dispositions de la présente Convention s'appliqueront aux infractions ajoutées à la dite liste comme si celles-ci y avaient été énumérées.

Article 3.

§ 1-er. L'extradition ne pourra être réclamée pour des infractions politiques. Toutefois, lorsque le fait pour lequel elle est demandée comprend aussi une infraction de nature non-politique, elle pourra être accordée, pourvu que, eu égard aux circonstances du cas particulier, l'infraction soit à considérer comme ayant essentiellement un caractère non-politique.

En aucun cas, l'assassinat, la tentative d'assassinat ou le meurtre d'un Chef d'Etat ou d'un membre de la famille d'un souverain ne sera réputé infraction politique.

§ 2. L'extradition des individus condamnés ou poursuivis à raison d'une infraction commise contre une autorité publique ne pourra être réclamée que dans le cas où le

süütegu on ühenduses mõne teise süüteoga, mis artikli 2 eeskirjade järgi võib väljaandmist põhjustada.

§ 3. Väljaandmine ei leia aset teo põhjusel, mis moodustab palutava Riigi seaduste järgi süüteo ajakirjanduse vabaduse eriseaduste eeskirjade vastu.

§ 4. Riik, kes sai väljaandmispalve, otsustab, kas süütegu võib lugeda käesoleva artikli eeskirjade järgi väljaandmist mitte põhjustavat iseloomu omavaks.

Artikkel 4.

Ühelgi juhul ei anna lepinguosalisel Riigid vastastikku välja oma enese kodanikke.

Väljaandmine ei leia aset süüteo eest, mis korda saadetud palutava Riigi territooriumil või tema rahvusliku päritoluga laeval. Siiski lubatakse isiku väljaandmine, kes süüdi mõistetud või keda jälitatakse osavõtmise pärast mõnest süüteost, mis korda saadetud väljaspool palutava Riigi territooriumi ja mitte tema rahvusliku päritoluga laeval, ka siis kui kaassüüdi peab lugema kordasaadetuks selle Riigi territooriumil või tema rahvusliku päritoluga laeval.

Kui süütegu, mille eest väljaandmist palutakse, on korda saadetud väljaspool paluva Riigi territooriumi, lubatakse väljaandmine ainult sel juhul, kui palutava Riigi seadusandlus lubab analoogilistel asjaoludel jälitada kohtus samalaadilist süütegu, mis korda saadetud väljaspool tema territooriumi.

Artikkel 5.

Väljaandmine ei leia aset:

1. Kui jälitamine või karistus on iganenud palutava poole territooriumil jões olevate seaduste järgi või Riigi, kus süütegu toime pandud, seaduste järgi enne kui süüdistatav arresteritud või ülekuulamisele kutsutud, või kui ei või teda jälitada või karistust täide viia teissugustel seaduslikkudel põhjustel;

2. kui väljanõutavat isikut jälitatakse palutud Riigis sama süüteo eest või kui tema vastu süüdistus on lõpetatud või kui ta on amnesteeritud, süüdi mõistetud või õigeks mõistetud samas asjas.

fait délictueux est connexe à une autre infraction qui, aux termes de l'article 2, soit de nature à la motiver.

§ 3. L'extradition n'aura pas lieu à raison d'un fait constituant, d'après les lois de l'Etat requis, une infraction aux dispositions des lois spéciales sur la liberté de la presse.

§ 4. Il appartiendra à l'Etat saisi de la demande d'extradition de décider si une infraction est à considérer, d'après les dispositions du présent article, comme étant de nature à motiver le refus de l'extradition.

Article 4.

En aucun cas, les Etats contractants ne se livreront réciproquement leurs propres nationaux.

L'extradition n'aura pas lieu pour une infraction commise sur le territoire de l'Etat requis ou à bord d'un navire de sa nationalité. Toutefois, l'extradition d'un individu condamné ou poursuivi à raison de complicité d'une infraction commise hors du territoire de l'Etat requis et non à bord d'un navire de sa nationalité sera accordée, même si l'acte de complicité doit être réputé commis sur le territoire de cet Etat ou à bord d'un navire de sa nationalité.

Si l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée a été commise hors du territoire de l'Etat requérant, l'extradition ne sera accordée que dans le cas où la législation de l'Etat requis permet, dans des circonstances analogues, la poursuite en justice d'une infraction de l'espèce commise hors de son territoire.

Article 5.

L'extradition n'aura pas lieu:

1) Lorsque la poursuite ou la peine est prescrite d'après les lois en vigueur dans le territoire de la Partie requise, ou d'après les lois de l'Etat où l'infraction a été commise, avant que l'inculpé ait été arrêté ou assigné à l'interrogatoire ou lorsqu'il est impossible de le poursuivre ou exécuter la condamnation pour d'autres motifs légaux;

2) lorsque l'individu réclamé est poursuivi dans le pays requis pour la même infraction ou lorsqu'il a déjà été mis hors de cause ou amnistié, condamné ou acquitté pour le même fait.

Artikkel 6.

Kui väljanõutav isik on süüdi mõistetud lõpliku kohtuotsusega palutud Riigis mõne muu süüteo eest, kui selle, mille eest teda välja nõutakse, siis tema väljaandmine ei leia aset enne, kui ta on täielikult ära kandnud oma karistuse. Väga eriliste põhjuste juhul teine Riik võib siiski nõuda ta ajutist väljaandmist, et toimetada tema protsessi uurimist, kohustades teda otsekohe uuesti välja andma, niipea kui lõplik kohtuotsus on tehtud, selle Riigi kompetentsele ametivõimule, kes ta välja andis.

Kui väljanõutavat isikut jälitatakse palutud Riigis mõne muu süüteo eest, siis otsustab see Riik, kas tema väljaandmine leiab aset enne, kui tema vastu alatud protsess on lõppenud lõpliku kohtuotsusega.

Artikkel 7.

Kedagi ei või peale tema väljaandmist ühe lepinguosalise Riigi poolt teisele ei jälitada ega karistada viimase territooriumil teo eest, mis korda saadatud enne tema väljaandmist ja mis ei ole sama kui see, mille eest väljaandmine aset leidis, ega, välja arvatud artikli 9 lõikes 2 ettenähtud juht, välja anda mõnele kolmandale Riigile, vähemalt kui Riik, kes ta välja andis, ei anna selleks luba vastavalt art. 13. eeskirjadele, või kui väljaantav isik selleks vabalt ning avalikult ei ole nõusolekut avaldanud, kas kohtu ees või mõnel muul kujul, või veel kui ta peale lõplikku õigeksmõistmist või vabakslaskmist pärast oma karistuse ärakandmist ei ole lahkunud maalt ühe kuu jooksul, kuigi ei olnud takistusi tema lahkumiseks või kui ta sinna tagasi tuli pärast sealt lahkumist.

Eelmises lõikes nimetatud ühekuulise tähtsaja jooksul, ja vähemalt kui väljaantud isik ei saada korda uut süütegu, ei või teha ühtegi takistust tema väljaminekule maalt.

Väljaantavat isikut ei saa viia tema väljaandmist põhjustanud süüteo eest kohtu ette, millele on antud tarvilik kompetents sääraste asjade lahendamiseks ainult selle erijuhu või erandlikkude ning eriolukordade jaoks.

Kui väljaandmine on lubatud süüteo eest, mis ette nähtud sõjaväe kriminaalseadustes, või süüteo eest, mis on korda saadatud avaliku ametivõimu vastu, siis võidakse teha tingimuseks, et väljaantud isikut karistatakse nimetatud süüteo eest ainult määral, mil see

Article 6.

Si l'individu réclamé a été condamné par un jugement définitif dans l'Etat requis, pour une infraction autre que celle pour laquelle il est réclamé, son extradition n'aura pas lieu avant qu'il ait entièrement subi sa peine. En cas de raisons très spéciales, l'Etat requérant pourra toutefois réclamer son extradition provisoire en vue de procéder à l'instruction de son procès, à charge de s'engager à le livrer immédiatement de nouveau, dès qu'un jugement définitif aura été rendu, à l'autorité compétente de l'Etat qui l'aura extradé.

Si l'individu réclamé est poursuivi dans l'Etat requis pour une autre infraction, il appartiendra à cet Etat de décider si son extradition aura lieu avant que l'action intentée contre lui ait abouti à une sentence définitive.

Article 7.

Nul ne pourra, après avoir été livré par l'un des Etats contractants à l'autre, ni être poursuivi ou puni sur le territoire de celui-ci pour un fait commis avant son extradition et autre que celui pour lequel l'extradition a eu lieu, ni, sauf dans le cas prévu à l'article 9, alinéa 2, être livré à un Etat tiers, à moins que l'Etat qui l'a extradé n'en donne l'autorisation conformément aux dispositions de l'article 13, ou que l'individu extradé n'y ait consenti librement et publiquement, soit par devant un tribunal, soit sous une autre forme, ou encore à moins que, après avoir été définitivement acquitté ou remis en liberté à l'expiration de sa peine, il n'ait négligé de quitter le pays dans le délai d'un mois, bien qu'il n'y eût pas d'empêchement à son départ, ou n'y soit revenu après l'avoir quitté.

Durant le délai d'un mois stipulé à l'alinéa précédent, et à moins que l'individu extradé ne se rende coupable d'une nouvelle infraction, aucun empêchement ne devra être mis à sa sortie du pays.

L'individu extradé ne pourra être traduit, pour l'infraction ayant motivé son extradition, par devant un tribunal auquel la compétence nécessaire pour connaître des affaires de l'espèce n'aurait été attribuée qu'en vue de ce cas particulier ou de circonstances exceptionnelles et spéciales.

Quand l'extradition est accordée pour une infraction aux lois pénales militaires ou pour une infraction commise contre une autorité publique, il pourra être stipulé que l'individu livré ne sera puni pour la dite infraction que dans la mesure où elle est de nature à motiver

võib põhjustada tema väljaandmise. Kui väljaandmine on lubatud art. 3 lõike 1 põhjal süüteo eest, mis omab peaausjalikult mittepoliitilist iseloomu, siis võidakse teha tingimuseks, et väljaantud isikut ei karistata nimetatud teo eest nagu poliitilist iseloomu kandva süüteo eest.

Kui väljanõutud isik on mõistetud surma tema väljaandmist paluvas Riigis või kui süütegu, mille eest väljaandmist palutud, selle Riigi seaduste järgi on karistatav surmanuhtlusega, siis võidakse peale selle teha tingimuseks, et seda karistust ei saadeta täide.

Artikkel 8.

Väljaandmispalve tehakse diplomaatilisel teel. Ta peab ära näitama väljanõutava isiku rahvuse ja tal peab juures olema, algkirjas või autentses ära kirjas, kas kohtu poolt tehtud süüdimõistmisotsus või arreteerimiskäsk, mis välja antud kohtu või mõne muu kompetentse ametivõimu poolt ja mis ära märgib täpselt süüteo iseloomu, samuti ka aja ja koha, kus see korda saadeti. Väljaandmispalvele lisatakse juurde kriminaalmääruste tekst, mis on maksivad väljanõudvas Riigis ja mis kohaldatavad süüteo suhtes, ja niipalju kui võimalik, väljanõutava isiku tunnusemärkide kirjeldus ning ta päevapilt.

Kui üleantud dokumendid on puudulikud või kui tarvilikuks tunnustatakse informatsiooni täiendamine, siis võidakse väljanõudvat Riiki paluda esitada seda, mis puudub.

Ühelgi juhul ei või väljanõudvat Riiki kohustatuks lugeda esitama väljanõutava isiku süütõendust.

Artikkel 9.

Kui isikut, kelle väljaandmist nõutakse käesoleva konventsiooni eeskirjade põhjal ühe lepinguosalise Riigi poolt, välja nõutakse samuti ühe või mitme muu Riigi poolt, siis otsustab palutud Riik, kellele nõudjatest Riikidest ta välja antakse.

Kui eelmises lõikes ettenähtud juhul väljaandmispalved käivad mitmesuguste süütegude kohta, võib palutud Riik väljaandmist lubades teha tingimuseks, et väljanõutav isik pärast oma karistuse ärakandmist välja antakse mõnele teisele Riigile.

Artikkel 10.

Oodates mõne isiku väljaandmise korrapärast palvet, võib teda ajutiselt arreteerida.

son extradition. Si l'extradition est accordée en vertu de l'article 3, alinéa 1-er, pour une infraction ayant un caractère essentiellement non-politique, il pourra être stipulé que l'individu livré ne sera pas puni pour l'acte visé comme pour une infraction de nature politique.

Si l'individu réclamé a été condamné à mort dans l'Etat requérant ou si l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est passible, d'après les lois de cet Etat, de la peine de mort, il pourra en outre être stipulé que cette peine ne sera pas exécutée.

Article 8.

La demande d'extradition sera faite par la voie diplomatique. Elle devra indiquer la nationalité de l'individu réclamé et être accompagnée, en original ou en expédition authentique, soit d'un jugement de condamnation rendu par un tribunal, soit d'un mandat d'arrêt émané d'un tribunal ou de toute autre autorité compétente, et désignant exactement la nature de l'infraction ainsi que la date et le lieu où celle-ci a été commise. Le texte des dispositions pénales en vigueur dans l'Etat réclamant et applicables à l'infraction et, autant que possible, le signalement de l'individu réclamé et sa photographie seront annexés à la demande d'extradition.

Si les pièces transmises sont incomplètes ou qu'un supplément d'informations soit jugé nécessaire, l'Etat réclamant pourra être invité à fournir ce qui ferait défaut.

En aucun cas, l'Etat réclamant ne pourra être tenu à produire la preuve de la culpabilité de l'individu réclamé.

Article 9.

Si l'individu dont l'extradition est demandée, en vertu des dispositions de la présente Convention, par l'un des Etats contractants, est réclamé aussi par un ou plusieurs autres Etats, il appartiendra à l'Etat requis de décider auquel des Etats requérants il sera livré.

Si, dans le cas prévu ci-dessus, les demandes d'extradition visent des infractions différentes, l'Etat requis pourra, en accordant l'extradition, stipuler que l'individu réclamé sera, à l'expiration de sa peine, livré à un autre Etat.

Article 10.

En attendant la demande régulière d'extradition d'un individu, celui-ci pourra être arrêté provisoirement.

Arreteerimispalve tehakse diplomaatilisel teel. Siiski tungival korral ja nimelt, kui tuleb karta nimetatud isiku põgenemist, võivad alljärgnevad ametivõimud posti või telegraafi teel saata selle palve otse üksteisele, nimelt Eestis: politseiprefektid ja kriminaalkomissarid, ja Rootsis: Stokholmi prefektuur („överståthållareämbetet“), provintsiaalvalitsused („länsstyrelse“), provintsi politsei ülemad („landsfogde“), linnapead („borgmästare“) ja linna politsei ülemad („polismästare“).

Palves märgitakse ära süütegu, milles süüdistatakse isikut, kellesse see puutub, aeg ja koht, kus see korda saadetud, ja nii palju kui võimalik, nimetatud isiku rahvus ja tema tunnusmärgid ja teatatakse süüdimõistva kohtuotsuse või arreteerimiskäsu olemasolust vastavalt art. 8. eeskirjadele. Samas märgitakse peale selle, et korrapärane nimetatud isiku väljaandmise palve esitatakse hiljemalt.

Kummagi Lepinguosalise Poole kompetentsed ametivõimud võivad teostada isegi sellise teate puudumisel iga isiku ajutist arreteerimist, kes leitud tema territooriumil ja kelle peale teise Poole ametivõimud tähelepanu juhtinud.

Ajutise arreteerimise aeg ja koht teatakse palutud Riigi Välisministeeriumi vahetult paluva Riigi diplomaatilisele esindajale. Kui nelja nädala jooksul arvates päevast, mil viimane selle teate sai, väljaandmist paluv Riik ei esita teisele Riigile korrapärast arreteeritu väljaandmise palvet, siis võidakse arreteeritud isik vabaks lasta.

Artikkel 11.

Kui väljaandmine on lubatud, siis on paluv Riik kohustatud laskma enesele üle anda nõutud isiku kolmenädalase tähtaja jooksul arvates päevast, mil tema diplomaatiline esindaja palutava Riigi Valitsuse juures kätte sai teate, mis konstateerib, et väljaandmine võib sündida otsekohe. Peale selle tähtaja möödumist võib nimetatud isiku vabaks lasta.

Artikkel 12.

Kui isik on arreteeritud vastavalt käesoleva konventsiooni eeskirjadele, siis võetakse temalt ära kõik esemed, mis tema valdamisel tema arreteerimise silmapilgul ja mis võiksid olla

La demande d'arrestation sera faite par la voie diplomatique. Toutefois, en cas d'urgence et notamment s'il y a lieu de craindre la fuite du dit individu, les autorités suivantes pourront, par la poste ou par le télégraphe, adresser directement cette demande les unes aux autres, à savoir, en Estonie: les préfets de police („politsei prefektid“) et les commissaires de police criminelle („kriminaalkomissarid“) et en Suède: la préfecture de Stockholm („överståthållareämbetet“), les administrations provinciales („länsstyrelse“), les chefs de police provinciaux („landsfogde“), les bourgemestres („borgmästare“), et les chefs de police de ville („polismästare“).

La demande indiquera l'infraction dont l'individu qu'elle vise est inculpé, la date et le lieu où elle a été commise et autant que possible la nationalité du dit individu et son signalement et donnera avis de l'existence d'un jugement de condamnation ou d'un mandat d'arrêt conforme aux dispositions de l'article 8. Il y sera notifié, en outre, qu'une demande régulière d'extradition du dit individu sera faite ultérieurement.

Les autorités compétentes de chacune des Parties Contractantes pourront procéder, même à défaut d'un pareil avis, à l'arrestation provisoire de tout individu découvert sur leur territoire et signalé par les autorités de l'autre Partie.

La date et le lieu de l'arrestation provisoire seront, par l'intermédiaire du Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat requis, communiqués au représentant diplomatique de l'Etat requérant. Si, dans un délai de quatre semaines à compter du jour où celui-ci aura reçu cet avis, l'Etat requérant n'adresse pas à l'autre Etat une demande régulière d'extradition du détenu, celui-ci pourra être remis en liberté.

Article 11.

Si l'extradition a été accordée, l'Etat requérant sera tenu de se faire délivrer l'individu réclamé dans un délai de trois semaines à compter du jour où son représentant diplomatique auprès du Gouvernement de l'Etat requis aura reçu l'avis constatant que l'extradition peut être effectuée immédiatement. Passé ce délai, le dit individu pourra être mis en liberté.

Article 12.

Lorsqu'un individu aura été arrêté conformément aux dispositions de la présente Convention, tous les objets en sa possession lors de son arrestation, qui pourraient servir

tõenduseks süüteo kindlakstegemisel või mille üleandmist kahjukannatanud Pool võiks nõuda, ning antakse üle, kui väljaandmine on lubatud, nõudva Riigi ametivõimudele.

Palutav Riik võib nende esemete suhtes teha kõiki reservatsioone, mis ta tarvilikuks peab, et kaitsta kolmandate isikute õigusi.

Artikkel 13.

Kui vaatamata art. 7. nimetatud tingimustele üks lepinguosalistest Riikidest soovib jälitada temale väljaantud isikut mõne muu kui väljaandmist põhjustanud süüteo eest, ja mis korda saadatud enne tema väljaandmist, või teda välja anda mõnele kolmandale Riigile, siis peab ta selleks luba paluma diplomaatilisel teel. See palve näitab ära süüteo iseloomu, samuti ka aja ja koha, kus see korda saadeti, või sellele lisatakse juurde dokumendid, mis sisaldavad neid teateid. Kui palve esemeks on väljaantud isiku vastu süüdistuse tõstmine ja kui ta käib süüteo kohta, mille suhtes käesoleva konventsiooni eeskirjade kohaselt ei saa keelata väljaandmist, siis antakse luba.

Artikkel 14.

Kui isik on välja antud mõne kolmanda Riigi poolt ühele lepinguosalisele Riigile ja kui osutub tarvilikuks teda viia läbi teise lepinguosalise Riigi territooriumi, siis ei saa see, vähemalt kui ei ole tegu mõne tema kodanikuga, keelata läbiviimist. Läbiviimispalve tehakse diplomaatilisel teel ja temale lisatakse juurde kas väljaandmiskäsk, algkirjas või autentses ära kirjas, või dokument, mis sisaldab kohtuotsuse või käsu vastavalt art. 8. eeskirjadele. Läbiviimine leiab aset ühe selle Riigi teenistuses oleva ametniku saatel, kelle territooriumil läbiviimine sünnib.

Artikkel 15.

Kui mõne mittepoliitilise süüteo jälitamise ühe lepinguosalise Riigi kohtuvõim tarvilikuks peab tunnistajate ülekuulamise, kes asuvad teise Riigi territooriumil, või iga muu nimetatud territooriumil tehtava uurimistoimingu, siis tehakse selleks palve kirjalikult ja diplomaatilisel teel ja see täidetakse mõõdul, mil seda lubab palutud Riigi seadusandlus. Kohutikkude erinõuete täitmisest võib keelduda

de preuve pour la constatation de l'infraction ou dont la remise pourrait être réclamée par la partie lésée, seront saisis, et, si l'extradition est accordée, délivrés aux autorités de l'Etat réclamant.

L'Etat requis pourra faire, relativement à ces objets, toutes les réserves qu'il jugera nécessaires pour sauvegarder les droits des tiers.

Article 13.

Si, nonobstant les conditions visées à l'article 7, l'un des Etats contractants désire poursuivre un individu qui lui a été livré, à raison d'une infraction autre que celle pour laquelle il a été extradé et commise antérieurement à son extradition, ou le livrer à un Etat tiers, il devra en demander l'autorisation par la voie diplomatique. Cette demande indiquera la nature de l'infraction, ainsi que la date et le lieu où celle-ci a été commise, ou sera accompagnée de pièces fournissant les dites indications. Si la demande a pour objet la mise en accusation de l'individu extradé et qu'elle vise une infraction pour laquelle, aux termes des dispositions de la présente Convention, l'extradition ne puisse être refusée, l'autorisation sera accordée.

Article 14.

Lorsqu'un individu est livré par un Etat tiers à l'un des Etats contractants et qu'il soit nécessaire de le faire passer par le territoire de l'autre Etat contractant, celui-ci ne pourra, à moins qu'il ne s'agisse d'un de ses nationaux, s'opposer au passage. La demande de passage sera faite par la voie diplomatique et accompagnée, soit de l'arrêté d'extradition en original ou en expédition authentique, soit d'un document énonçant un jugement ou mandat conforme aux dispositions de l'article 8. Le passage aura lieu sous escorte d'un agent au service de l'Etat sur le territoire duquel il s'effectue.

Article 15.

Si dans la poursuite d'une infraction non-politique, une autorité judiciaire de l'un des Etats contractants juge nécessaire l'audition de témoins séjournant sur le territoire de l'autre Etat ou tout autre acte d'instruction à effectuer sur le dit territoire, la demande en sera faite par écrit et par la voie diplomatique et il y sera donné suite dans la mesure où le permet la législation de l'Etat requis.

juhul, kui uurimisesemeks on tegu, mis palutud riigis mittekaristatav.

Nõudvale riigile, kui ta seda palub ja niivõrt kui võimalik, teatatakse ette tarvilikul ajal aeg ja koht, kus sünnib palutud asja täitmine.

Artikkel 16.

Kui mõne mittepoliitilise süüteo jälitamisel, mis on uurimisel ühes lepinguosalises Riigis, tarvilikuks tunnustatakse esemete ja dokumentide esitamine, mida võib kasutada tõendustena ja mis leiduvad teise Riigi ametivõimude käes, siis tehakse selleks palve diplomaatilisel teel ja see täidetakse, kui vähemalt erilised kaalutlused sellele vastu ei seisa mõnel kindlaksmääratud juhul, ja välja arvatud palutava Riigi õigus selle esitamise tingimuseks teha ülalnimetatud esemete ja dokumentide tagasandmise kohustus.

Artikkel 17.

Käesoleva Konventsiooni poolt ettenähtud eeskirjade täitmisest järgnevad kulud kantakse Riigi poolt, kelle territooriumil need eeskirjad täideti, välja arvatud kulud artiklis 14 mainitud läbiviimise eest läbi ühe Lepinguosalise territooriumi.

Artikkel 18.

Käesolevas konventsioonis käsitletud toimingute puhul esitatud dokumendid peavad olema redigeeritud palutava Riigi ametlikus keeles või neile peab olema juurde lisatud autentne tõlge selles keeles.

Artikkel 19.

Käesolev konventsioon ratifitseeritakse ja ratifikatsioonikirjad vahetatakse Tallinnas, niipea kui see võimalik.

Ta astub jõusse kakskümmend päeva pärast ratifikatsioonikirjade vahetamist ja jääb maksa kuni kuue kuu möödumiseni arvates päevast, mil ta ühe Lepinguosalise Riigi poolt üles öeldakse.

Selle tõenduseks allkirjutanud kirjutasid alla käesoleva konventsiooni ja kinnitasid sellele oma pitsesid.

Tehtud kahes eksemplaris Stokholmis, 20. jaanuaril 1930.

(L. S.) Fr. Akel.

(L. S.) Ernst Trygger.

L'exécution de la commission rogatoire pourra être refusée dans le cas où l'instruction aurait pour objet un fait non punissable dans l'Etat requis.

L'Etat requérant sera, s'il le demande et autant que possible, avisé à l'avance en temps utile de la date et du lieu où il sera procédé à la mesure sollicitée.

Article 16.

Si dans la poursuite d'une infraction non-politique instruite dans l'un des Etats contractants, la production d'objets et de documents propres à servir de pièces à conviction et se trouvant entre les mains des autorités de l'autre Etat est jugée nécessaire la demande en sera faite par la voie diplomatique et il y sera donné suite, à moins que des considérations spéciales ne s'y opposent dans un cas déterminé, et sauf le droit pour l'Etat requis de mettre pour condition à la dite production l'obligation de restituer les objets ou documents susvisés.

Article 17.

Les frais occasionnés par l'exécution des mesures prévues par la présente Convention, resteront à la charge de l'Etat sur le territoire duquel ces mesures auront été prises, à l'exception des frais du passage à travers le territoire de l'une des Parties contractantes visé à l'article 14.

Article 18.

Les documents produits dans les affaires visées par la présente Convention devront être rédigés dans la langue officielle de l'Etat requis ou accompagnés d'une traduction authentique en cette langue.

Article 19.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Tallinn aussitôt que faire se pourra.

Elle entrera en vigueur vingt jours après l'échange des ratifications et restera exécutoire jusqu'à l'expiration d'un délai de six mois à compter de la date de sa dénonciation par l'un des Etats contractants.

En foi de quoi les soussignés ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait en double expédition à Stockholm, le 20 janvier 1930.

(L. S.) Fr. Akel.

(L. S.) Ernst Trygger.

212. Välisministeeriumi teadaanne.

Ühenduses 17. juunil 1905 sõlmitud Haagi tsiviilprotsessi kohta käiva konventsiooni (RT 99 — 1928) jõusseastumisega Eesti kohta 22. jaanuaril 1930, teatab Välisministeerium, et Välisministeeriumi ja Ungari saatkonna vahel Helsingis teostatud nootidevahetusega määrati kindlaks see kord, mille järgi tuleb kohaldada mainitud konventsiooni eeskirju Eesti ja Ungari vahelistes suhetes.

1. Eestis on ametivõimudeks, kelle poole tuleb pöörduda Ungari diplomaatilisel või konsulaar esindajal (Ungari aukonsul Tallinnas) ülalmainitud konventsiooni artiklites 1 ja 9 ette nähtud Eestis täitmisele tulevate kohtulikkude aktide kättetoimetamise ja kohtulikkude erinõuete palvetega, järgmiste rahukogude esimehed:

- 1) Tallinna-Haapsalu rahukogu Tallinnas,
- 2) Rakvere-Paide rahukogu Rakveres,
- 3) Tartu-Võru rahukogu Tartus,
- 4) Viljandi-Pärnu rahukogu Viljandis.

Ungaris on ametivõimuks, kelle poole tuleb pöörduda Eesti Vabariigi diplomaatilisel või konsulaar esindajal (Eesti aukonsul Budapestis) ülalmainitud konventsiooni artiklites 1 ja 9 ette nähtud Ungaris täitmisele tulevate kohtulikkude aktide kättetoimetamise ja kohtulikkude erinõuete palvetega, Ungari Kuninglik Kohtuministeerium.

2. Mis puutub konventsiooni artikli 6 esimese lõike paragrahvides 1—3 ette nähtud õigustesse, siis seisavad mõlemad valitsused nende kasutamise vastu, välja arvatud esimese lõike paragrahvis 3 ette nähtud õigus igal Riigil lasta kätte toimetada vahenditult, kuid ilma sundabinõudeta, oma diplomaatiliste või konsulaar esindajate poolt kohtulikke akte oma kodanikkudele, kes asuvad teise maa territooriumil.

3. Samuti leppisid mõlemad Valitsused kokku, põhjenedes konventsiooni artiklis 15 ette nähtud õigusele, mis puutub kohtulikkude erinõuete vahenditule täitmisele nii Eesti kui Ungari territooriumil välisriigi diplomaatiliste või konsulaar esindajate poolt, et kumbki valitsus on sarnase täitmiseviisi vastu.

4. Konventsiooni artiklis 18 kindlaks määratud eksekvatuuri palved tuleb teha diplomaatilisel teel.

Tallinnas, 16. aprillil 1930.

Välisminister J. Lattik.

213. Viljandi linna tapamaja taksid.

Vastu võetud Viljandi linnavolikogult 10. märtsil 1930, kinnitatud Kohtu- ja siseministeeriumi administratiiv-osakonnalt kirjaga 29. märtsist 1930 nr. 1318.

1. Maks tapamaja tarvitamise eest loomade tapmise juures ja tapetult sisse toodud liha järelevaatuse eest: Kr.s.

veised, eluskaal üle 650 kg . . .	3.40
„ „ „ 330 „ . . .	2.10
„ „ „ alla 330 „ . . .	1.75
vasikad	—55
lambad, kitsed	—50
sead, lihakaal kuni 30 kg . . .	—50
„ „ 30—65 kg . . .	—85
„ „ 65—100 „ . . .	1.50
„ „ 100—130 „ . . .	2.10
„ „ 130—160 „ . . .	2.80
„ „ 160—200 „ . . .	3.20
„ „ üle 200 „ . . .	3.80
veised, lihakaal üle 330 kg . . .	2.—
„ „ „ alla 330 kg . . .	1.50
vasikad, tapetult sisse toodud . .	—55
lambad, kitsed, tapetult sisse toodud	—50
seasingid	—20
lambasingid	—05
2. Maks talliruumide tarvitamise eest tapamaja tapmiseks toodud loomade pealt:

veise pealt öö-päeva või selle osa eest	—25
lamba, vasika, kitse pealt öö-päeva või selle osa eest	—10
sea pealt öö-päeva või selle osa eest	—15
3. Lisamaks loomade tapmise eest tapamaja lihuniku poolt:

vasikad, lambad, kitsed	—60
veised	1.40
sead, lihakaal kuni 65 kg . . .	—45
„ „ 65—100 „ . . .	—70
„ „ 100—130 „ . . .	1.15
„ „ üle 130 „ . . .	1.40
4. Maks kaalumise eest tapamaja kaalukojas:

veised { elusalt kaaludes	—30
{ tapetult „	—15
vasikad, lambad või üksikud liharükid	—15
sead	—15
5. Maks kaalumise eest tapamaja kaalul tapamajas tapetud loomade pealt Kässolevad taksid hakkavad maksma 1. aprillil 1930.

Linnapea A. Marama a.

Sekretäri k.t. linnanõunik R. Schmidt.

214. Tõrva linna 1930 aasta maksumäärad.

Tõrva linnavolikogult vastu võetud 20. märtsil 1930 ja Majanduseministeeriumilt kinnitatud 10. aprillil 1930 nr. 35/D all.

Järje nr.	Maksude nimetus	Maksu suurus	Maksutähtaeg 1930 a.	Viivituse-rahv tähtjaks mittemaksmise korral
1	Äritunnistustemaks riigi põhiärimaksust	50%	Tunnistuse lunastamisel	—
2	Lisaärimaks riigimaksu määrast.	1/8 osa	Riigimaksu tasumisel	—
3	Koeramaks:			
	a) jahikoera pealt	5 kr.	1. juunil	5% kuus
	b) hariliku koera pealt.	2 kr. 50 s.	1. juunil	5% kuus
	Märkus. Peale maksutähtpäeva omandatud koera pealt tuleb maks tasuda 7 päeva jooksul arvates omandamise päevast.			
4	Hobuste- ja sõiduriistademaks:			
	a) hobuste pealt, mis ärijaoks peetakse:			
	I liik	5 kr.	I pool — 1. juunil,	5% kuus
	II liik	3 kr.		
	b) töövoorimeeste ja puht-põllumajanduslikuks otstarbeks peetavate hobuste pealt	2 kr.	II pool — 1. oktoobril	
	Märkus. Peale maksutähtaega omandatud hobuse pealt tuleb maks tasuda 1 kuu jooksul omandamise päevast arvates.			
	c) nelja vedruga vankri pealt.	10 kr.	1. juunil	5% kuus
	d) kahe rattaga vedruvankri pealt ja sõiduvankri pealt	3 kr.	1. juunil	5% kuus
5	Jalgrattamaks:			
	a) hariliku jalgratta pealt	3 kr.	Loa väljaandmisel või hiljemalt 1. juunil	5% kuus
	b) jalgratta pealt abimootoriga	5 kr.		
6	Sildimaks:			
	A) Kaubanduse-tööstuse ettevõtete harilikude ärisiltide pealt:			
	a) iga alanud või täie ruutmeetri pealt	3 kr.	1. juunil	5% kuus
	b) iga järgmise alanud või täie ruutmeetri pealt juurde	2 kr.		
	Märkus. Peale 1. juunit üles pandavate siltide pealt tuleb maks tasuda enne ülespanemist.			
	B) Erasikute või asutuste siltide pealt:			
	a) iga alanud või täie ruutmeetri pealt	1 kr.	1. juunil	5% kuus
	b) iga järgmise alanud või täie ruutmeetri pealt juurde	50 s.		
	Märkus. Peale 1. juunit üles pandavate siltide pealt tuleb maks tasuda enne ülespanemist.			

Järje nr.	Maksude nimetus	Maksu suurus	Maksutäht-aeg 1930 a.	Viivitustrahv tähtajaks mittermaks-mise korral
7	Kuulutuste- ja reklaamimaks: A) kuulutuste- ja reklaamilehtede välja-panemise õiguse eest linna kuulutuse lau-dadele ühekordse komplekti pealt kuu-lutuse- või reklaamilehe suuruse järgi: kuni $\frac{1}{32}$ ruutmeetrit „ $\frac{1}{16}$ „ „ $\frac{1}{8}$ „ „ $\frac{1}{4}$ „ „ $\frac{1}{2}$ „ „ $\frac{3}{4}$ „ „ 1 „ üle 1 „	25 s. 50 s. 1 kr. 2 kr. 4 kr. 6 kr. 10 kr. 15 kr.	Kuulutuse- või reklaami-lehe registree-rimise juures linnavalitsuses	Kes kuulu-tuse- või reklaamile-he enne maksumist välja paneb, mak-sab maksu kahekord-ses suuru-ses
	Märkus 1. Tõrva kinolt reklaamimaksu 1930 a. eest kokku	5 kr.	1. novembril	5% kuus
	Märkus 2. Reklaamimaksust on vabad hari-dusliku, karskusliku ja teadusliku iseloo-muga maksuta loengud, ning tuletõrje-päeval korraldatav reklaam.			
	B) Alalised reklaamkastid, -sildid, -maalid ja -plakatid: a) iga $\frac{1}{10}$ ruutmeetri või selle osa pealt	30 s.	1. juunil	5% kuus
	Märkus. Peale 1. juunit üles pandavate rek-laamide pealt tuleb maks tasuda enne ülespanemist, kui aga reklaam välja pan-nakse enne maksu tasumist, tuleb mak-su maksta kahekordses suuruses.			
8	Lõbustusemaks: a) organisatsioonide spordi- ja võimlemis-peod pileti hinnast b) kontserdid, näitemängud, perekonnaõh-tud, näitemüügid, põllu-, käsitöö-, aian-duse- ja muud majanduslikud näitused pileti hinnast c) kontserdid, näitemängud, perekonnaõh-tud, näitemüügid j.n.e., kui neile lõpuks järgneb tants, pileti hinnast d) ballid, tahtsupeod, näokattepeod, tsirku-sed j.n.e. pileti hinnast e) Tõrva kinolt 1930 aastal	10% 15% 20% 25% 300 kr.	3 päeva jook-sul peale lõ-bustuse toime-panemist I pool — 1. oktoobril, II pool — 1. detsembril	5% kuus 5% kuus
	Märkus 1. Lõbustusemaksust on vabad lin-nas asuvate koolide poolt toime panda-vad peod ja kohalikkude seltside poolt toime pandavad rahvaetendused, kui pileti hind üle 25 sendi ei tõuse.			

Järje nr.	Maksude nimetus	Maksu suurus	Maksutäht-aeg 1930 a.	Viivitustrahv tähtajaks mittemaksmise korral
	Märkus 2. Linna heaks võetava lõbustusemaksu lisana võetakse Eesti Punase Risti ja kultuurkapitali heaks maksu sellekohase eriseaduse järgi.			
9	Laada- ja turuplatsimaksud:			
	a) müüdava hobuse pealt, kelle väärtus alla 30 kr.	25 s.		
	b) müüdava hobuse pealt, kelle väärtus 30—100 kr.	50 s.		
	c) müüdava hobuse pealt, kelle väärtus 100—200 kr.	75 s.		
	d) müüdava hobuse pealt, kelle väärtus üle 200 kr.	1 kr.		
	e) müüdava sarvloomade või sea pealt, kelle väärtus alla 100 kr.	25 s.		
	f) müüdava sarvloomade või sea pealt, kelle väärtus üle 100 kr.	50 s.		
	g) müüdava mullika, vasika või lamba pealt	15 s.		
	h) müüdava põrsa pealt	10 s.	Nõutakse sisse laada- ja turupäeval	
	i) iga koorma või veoriista pealt, millest või mille kõrval kaupa müüakse, kauba väärtuse järgi iga 10 kr. pealt	10 s.		
	j) korvist või käepealt müüjalt	5—10 s.		
	k) kauplustelt müügikoha jooksvameetri pealt	75 s.		
	l) laua või maasoleva kasti või korvi pealt	25—50 s.		
	m) laadalõbustustelt (palagaanidelt) iga tarvitava ruutmeetri pealt	50 s.		
10	Oksjonipidamise eest maks:			
	Linna oksjonipidaja kaasabil toime pandud liikuva varanduse müügi summast:			
	a) linnale	2%		
	b) oksjonipidajale	2%	Tasutakse oksjoni juures varanduse üleandmisel	
11	Liiva- ja kruusamaks:			
	a) iga koorma eest äri- ja tööstuse otstarbeks	15 s.		
	b) iga koorma eest ehituse otstarbeks	5 s.	Loaandmisel	
12	Kõnniteede tarvitamise maks:			
	Linna kõnniteede tarvitamise eest ehituse juures või materjali lao platsiks iga tarvitava ruutmeetri eest nädalas	2 s.	Loaandmisel	50%
13	Kantseleimaks:			
	Iga eraisikule või organisatsioonile välja antud tunnistuse, ära kirja ja muu paberi pealt, mis tempelmaksu alla kuuluvad	25 s.	Dokumendi väljaandmisel	
14	Loogamaks:			
	Iga hobuse ja sarvloomade pealt, kes linna turule ilmuvad turu- ja Helme laadapäeval	5 s.	Nõutakse sisse ilmutamise puhul	

Järje nr.	Maksude nimetus	Maksu suurus	Maksutäht- ajad 1930 a.	Viivitustrahv tähtjaks mittemaks- mise korral
15	Ehitusplaanide läbivaatamise ja kinnitamise maks: a) kivist ehitus b) segaehtus c) puust ehitus d) muud ehitused e) ümberehitused ja parandused	5 kr. 4 kr. 3 kr. 2 kr. 1 kr.	Plaani kätte- saamisel	
16	Maks ajutiste einelaudade pealt: a) alkoholita einelaud iga päeva pealt . . b) alkoholised einelauad iga päeva pealt	1 kr. 100 kr.	Tuleb ette ära tasuda	
17	Õhne jõgemöödalinna piiridesse ja linna piiridest parvetatava iga palgi pealt	3 s.	Loaandmisel	
18	Laskeriistalubade maks: Laskeriistalubade pealt aastas	50 s.	Enne loa nõu- tamist	
19	Piljardimaks	30 kr.	1. juunil	5% kuus
20	Õppemaks linna algkoolis: Väljastpoolt linna õpilastelt: a) I—V õppeaasta b) V—VI õppeaasta	5 kr. 10 kr.	Kooli astu- misel	

Linnapea eest A. Käärrik.

Sekretär A. Freivald.